

סתים וגליא. אוריתא הבי נמי סתים וגליא.
ישראל הבי נמי דרגא על דרגא, הדא הוא
דכתיב, (תhalim Km) מגיד דבריו ליעקב חוקיו
ומשפטיו לישראל. תרי דרגין אינון, יעקב
וישראל, חד גלייא, חד סתים.

מאי קא מיר. אלא כל מאן דאגזער
וartersim בשםא (נ"א ברשוא) קדיישא,
ייחבין ליה באינון מלין דאגזליין באורייתא,
כלומר, מודיעין ליה ברישי אטונן, ברישי
פרקין, ייחבין עליה חומרא דפקודו אורייתא,
ולא יתר, עד דיסתלק בדרגא אחרת, הדא
הוא דכתיב מגיד דבריו ליעקב (ליעקב שפיר). אבל
חוקיו ומשפטיו לישראל, דאייה בדרגא עלאה
יקיר. וכתיב (בראשית לה) לא יקרה שמא עוד יעקב
וגו. חוקיו ומשפטיו לישראל, אלין רזי
אוריתא ונמייסי אורייתא, וסתרי אורייתא,
دلא יצטרכו לגלאה אלא למאן דאייה
בדרגא עלאה יתר פדקא חז.

ומה לישראל הא, לעמ אין עובי עבודה זרה
על אחת כמה וכמה, וכל מאן דלא אאגזער
ויבבין ליה אפילו את זעירא דאוריתא, אבל
חריב עלמא, ומשור בשמא דקודשא בריך
הוא, דכלא בהאי תליא, ורק בא אתקשר,
דכתיב, (ירמיה לו) אם לא בריתני יומם ולילה
חוקות שמים וארכץ לא שמתי.

הא חז, כתיב (דברים ז) זואת התורה אשר שם
משה לפניו בני ישראל. לפניו בני ישראל
שם, אבל לשאר עמ אין לא שם. בגין כה דבר
אל בני ישראל. (ויקרא כ) ואל בני ישראל אמר
ובן כל הג. ינוחון אב橱 דעלמא, אינון הלל
ושמא, דהכי אמרו לאונקלוס, ולא אודענו
לייה מלאה דאוריתא עד דאגזער.

ונгла. ישראל גם בן דרגה על
דרגה. זהו שפטות (תhalim Km) מגיד
דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
ליישראלי. שטי דרגות הן – יעקב
וישראל, אחד גלייא ואחד נסתר.
מה זה אומר? אלא כל מי שנמלול
ונרשם בשם (ברשם) הקדוש,
נותנים לו באוטם דברים
שהתגלו בתורה, כלומר,
מודיעים לו בראשי אותיות
ובראשי פרקים, נותנים עליו
חמרה של מצות התורה, ולא
יותר, עד שתיתעללה לדרגה אחרת.
זהו שפטות מגיד דבריו ליעקב
(יעקב יפה). אבל חוקיו ומשפטיו
ליישראלי, שהוא ברמה יותר
עלונה, וכותב (בראשית לו) לא
יקרא שמא עוד יעקב וגוי. חוקיו
ומשפטיו לישראל, אלו סודות
התורה והנהגות התורה וסתרי
תורה, שלא יצטרכו לגלוות אלא
למי שהוא ברמה יותר עלונה
בראי.

ומה לישראל בזה, לעמים עובי
UBEODA זרה על אחת כמה וכמה.
וככל מי שלא נמלול ונותנים לו
אפלו אותן קטנה של התורה,
כאלו החיריב עולם ומשקר בשמו
של הקדוש ברוך הוא, שփצל
תלי בזה, וזה בזה נקשר, שפטות
ירמיה (לט) אם לא בריתני יומם ולילה
חוקות שמים וארכץ לא שמתי.
בא ראה, כתוב זואות התורה
אשר שם משה לפניו בני ישראל.
לפניו בני ישראל שם, אבל לשאר
העמים לא שם. משום כה דבר
אל בני ישראל. (ויקרא כ) ואל בני
ישראל אמר. וכן כלם. ינוחו
אבות העולם, הם הילל ושמאי,
שבה אמרו לאונקלוס, ולא
הודיעו לו דבר תורה עד שנמלול.
ובא ראה, הדבר הראשון של

וთא חז, מלאה קדמאתה דאוריתא, ייחבין לנוקי, אלף ביית, דא מלאה